

Ne scrie directorul festivalului, dl Mg(est) Ranin

Instalatorul

Lucrarea lui Sebastian Vlad Popa este prima intervenție artistică urbană în cartierul Micro 6 și orașul Târgoviște: „Lumea e bine făcută”. Întâlnirea cu artiștii s-a făcut sub o umbrelă, între un cireș plin de roade, un bloc cu bătrâni ascunși după perdele și un gard de iederă. Minunată întâlnire. Artistul care s-a preocupat mai ales de strunirea simțurilor olfactive, gustative este poetul Țărmure, posesor de țuică de Bistrița, urdă, caș, tobă, jumări, ceapă verde și câteva ridichi. Ordinea este aleatorie. O dată gustate produsele de mai sus brusc și se înmoie genunchi, te lasă încheieturile și nu mai vrei să pleci. Discursul fermecător al lui Sebastian Vlad Popa te învăluie prin tehnici subtile de vrăjitorie românească și te îmbie să reciti o poezie patriotică (eu am recitat din Eminescu) în hala plină de mușegai și forme ciudate de beton, picioarele unor instalații demult depozitate la fier vechi. Iar pe perete inscripția din neoane: „Lumea e bine făcută”. Dau să plec, văd că două camere de luat vederi sunt îndreptate spre mine. Iar colegul de odinioară din facultate, regizorul Tudor Chirilă, mă întreabă dacă într-adevăr „Lumea e bine făcută”? Îi răspund că da, lumea e bine făcută, dar că noi am pierdut capacitatea de a ne bucura de adevărurile simple. Mă minunez de ecoul sălii și mă gândesc că ar putea fi transformată într-o sală de concert sau de spectacol. Dar atunci unde ne-am mai depozitat obiectele teatrului care se strâng, se adună, se încaieră sufocând toate spațiile.

Las aceste gânduri în urmă și mă îndrept către portughezul João Mota care mă aștepta, în timp ce sporăvoiesc cu germanul Dieter Top, alergând toți către teatru, unde japonezii și coreenii urmează să se alăture grupului. Pe drum ne întâlnim cu actrița și poeta Ioana Crăciunescu, și ea venită să recite poezii patriotice. E un trafic la centrala termică, care mă duce cu gândul la Avantgarda din anii 20. Excelentă țacăneală.

Grupul se pune în mișcare și când credeam că am scăpat de privirile teatraliștilor îl găsim la masa noastră pe personajul Scott Johnston, proaspăt renunțător la băuturi alcoolice și încercând sucul unei portocale. Privirea lui se scurgea tristă în paharul din sticlă groasă. Era prototipul imaginii de sfârșit de festival.

Antigona

Din decorul anti-decor, din muzica anti-muzică și din actanți a ieșit o Antigona care nu se voia nici politician, nici perversă sexual, nici modernă, nici scolastică, ci emoție pură și nu gândire rece. Cam așa cred eu că era teatrul antic. Parcursul către această soluție a fost presărat cu ideile altora dar pe care le-am lăsat în urmă. Ceea ce m-a interesat a fost să ajung la o imagine care să corespundă cât mai multor tipuri de culturi și cred că am reușit lucrul acesta când japonezii mi-au spus că le-a plăcut spectacolul. Nu era o ipocrizie de festival, ci o bătaie de tobe KODO, menită să-i trezească și pe morți.

The plumber

Sebastian Vlad Popa's work of art is the first urban artistic endeavour in the micro 3 neighbourhood and in the city of Târgoviște: "The World is well done". The meeting of the artists was made under the umbrella between a cherry tree full of fruits, an old block hidden behind the curtains and a fence of ivy. It was a wonderful meeting. The artist who was preoccupied mainly with the awaking of the olfactory senses and of the taste is the poet Țărmure, who has with him plum brandy, cheese, curd, pudding, scraps, green onion and some radishes. The order is random. Once you taste the above mentioned dishes, your knees soften, your wrists let you down and you don't want to leave anymore. The charming discourse of Sebastian Vlad Popa, wraps you through subtle techniques of Romanian magic and invites you to say a patriotic poem (I said a poem from Eminescu) in the hall full of mould and weird steel forms, now a long time ago the supports of some old installations taken to a deposit for used old steel. And on the wall the inscriptions was made by neons: "The World is Well Made". I am about to leave, I see two cameras on me. And the colleague from university my friend Tudor Chirilă asks me if it is true that: "The World is well made". I answer him that yes the word is well made; it's just that we forgot to find our happiness in simple truths. I am amazed by the echo of the hall and I am thinking it could be made a concert hall. But where would we store our objects from theatre which are increasing, gathering, skirmishing while suffocating the space.

I leave these thoughts behind and I go towards the Portuguese Joao Mota, who is waiting for me as I was talking to the German Dieter Top, running all of us towards the theatre, where the Japanese and the Koreans are about to join the group. On the road we meet the actress and poet Ioana Crăciunescu, she also came to say patriotic poems. It's such a traffic at the central heating, which makes me think of the Avantgarde from the '20. Excellent madness!

The group starts to move and when I thought I have escaped the eyes of the men of theatre we find at our table Scott Johnston who recently gave up alcohol, tries the orange juice. His sweaty glare was sadly trickling in the thick glass. It was the representing image of the end of the festival.

Antigone

From the décor, to anti-décor from music to anti-music and from the performers was born an Antigone which did not want to be neither politician, neither sexually perverted, neither modern, neither scholastic, but only pure emotion and not a cold way of thinking. This is what the ancient theatre means to me. The process to this solution was sprinkled with many people's ideas which I have left behind. What interested me was to reach an image which corresponds to as many types of cultures as possible and I think we have achieved this thing when the Japanese told us that they liked the spectacle. It is not hypocrisy of the festival, but a rub-a-dub of KODO which deserves to awaken the death.

babel
[[festivalul][a]rte[lor][s]pectacolului][t]argoviste
ediția[VIII]anul[MMXVIII]
4-10 Iunie 2018

GESTUL ②

Ultimul gest...

Acum 50 de ani, la admiterea, pentru liceu, mi-a căzut biletul cu subiectul: „Analizați poezia PARTIDULUI de George Lesnea”, care suna cam așa:

PARTIDULUI
Partidul e-n toate, e-n cele ce sunt
Și-n cele ce mâine vor râde la soare...

Iar azi, că tot se apropie BABEL-ul de final, poezia ar putea suferi o mică schimbare:

GESTULUI
GESTUL e-n toate, e-n cele ce sunt
Și-n cele ce...

Cam asta ar fi concluzia finală pe care o pot face, după tot ce am văzut la festival. A fost o ediție cu sute de gesturi. Au fost gesturi pe care nu le-am văzut. Gesturi pe care le-am ignorat. Au fost gesturi simple, magnifice, de luat în seamă, de prietenie, de afecțiune, gesturi de complezență, gesturi mici, mari sau impresionante.

Un Babel de GEST-uri! Un amestec de prietenie și înțelegere.

A fost CARMEN, Jean Guy Lecat, KING LEAR, Gabriela Munoz, Theatre du Movement, Kallo Collective, Emily Carding, Dimitri Aryupin, Scott Johnstone, BERTRAND TOYS, Hugo Wolff, ANTIGONA, dar și Mc RANIN, sufletul din spatele acestor vârfuri.

Au fost și gesturi gratuite (biletele de intrare), gesturi mai greu înțelese (KRP Theatre), gesturi largi (Dumitru Acriș) sau gesturi de frondă (instalația LUMEA E BINE FĂCUTĂ). Mai sunt și ultimele GEST-uri de azi, ale ultimei zile, în care așteptăm să ne surprindă Pal Frenak & M Studio sau Mladen Materic cu al său spectacol. Cortina va cădea după gestul perplex al teatrului din Baia Mare. Dar Babel va continua ...Intrăm într-o vacanță, cu gândul la viitoarea ediție.

Ne va fi dor.

Așadar să facem un GEST de recunoștință tuturor celor care au fost în BABEL 8! Și desigur, PUBLICULUI!

[Horațiu Mihaiu]

The Last Gesture...

Now 50 years ago, I received at my high school admission the following requirement: "Analyse the Poem To the Party by George Lesnea" which was sounding something like this:

*To the Party
The party is in everything, it's in those that are
And in those which tomorrow will laugh under the sun...*

And today, because BABEL comes to an end, the poem might suffer some small changes:

*To the Gesture
The GESTURE is in everything, it is in those that are
And in those that will...*

This is the final conclusion I can draw, after everything that I have seen at the festival. It was an edition with hundreds of gestures. There were gestures which I did not see, gestures which I have ignored. There were simple, magnificent, worthy of being taken into account gestures, gestures of friendship, of affection, pleasing ones, small ones, or huge, impressive ones.

It was a Babel of GEST-ures! It was a mixture of friendship and understanding.

It presented CARMEN, Jean Guy Lecat, KING LEAR, Gabriela Munoz, Theatre du Movement, Kallo Collective, Emily Carding, Dimitri Aryupin, Scott Johnstone, BERTRAND TOYS, Hugo Wolff, ANTIGONE, but also Mc RANIN, the soul behind these important personalities.

There were also gestures very hard to be understood (KRP THEATRE), vast gestures (Dumitru Acriș) or a rebellious gesture (the installation THE WORLD IS WELL MADE). There are also the last gestures for today, in which we are waiting for Pal Frenak & Studio or Mladen Materic to amaze us with their spectacles. The curtains will fall down after the gesture perPLEX of the Baia Mare Theatre.

But BABEL will continue....

We are going on a vacation with the next edition on our mind.

We will miss it.

Therefore let's make a GESTURE of gratitude for everyone who has taken part in BABEL 8! And to the public of course!

[a tradus Teodora Ioana Negoii]

Cuvinte și expresii noi în GESTival

- 7 zile de festival = perioadă de **gestație**
- Duminică, la final, vom striga: ne-am săturat! **Gestuuul!**
- Apa trece, **gesturile** rămân

Vera e vera!

Vera este pretutindeni. Vera vorbește în engleză și când trebuie să vorbească în română. Vera știe tot. Și când nu știe tot rezolvă tot. Ar fi trebuit să se ocupe de FAOIE.R. Dar Vera s-a ocupat de întregul festival. O cheamă Vera. Și Ruxandra. Și Ștefan. În timpul festivalului a fost în stare să ducă mai mult decât poate duce. A fost Simona Halep a BABEL-ului. Și l-a și câștigat!

PS: Vera este născută în aceeași zi și același an ca Simona Halep.

Absolventă a secției Teatologie – Management cultural, Jurnalism teatral și a Masteratului de Teatologie – Management și marketing cultural, ambele din cadrul Facultății de Teatru a UNATC „I.L. Caragiale” București. Pe durata studiilor a făcut practică teatrală în diverse festivaluri din București și din țară. Scie articole pentru publicația Teatrul azi și pentru revistele online LiterNet și Yorick. A lucrat în cadrul Secretariatelor Literare la teatrele „Nottara” (iunie 2013 – decembrie 2014) și „Ion Creangă” (ianuarie 2015 – decembrie 2015). Din luna iunie 2016 este secretar literar la Teatrul „Tony Bulandra” din Târgoviște.

Anti-Vera (little poem)

Vera scolds me
Vera yells me
Vera makes faces to me
Vera doesn't eat
Vera doesn't drink
Vera breathes me
Vera inhales me
Vera does not talk
Vera too much talks
Vera will be Vera
She plays the severe

Anti-Vera (poemel)

Vera mă ceartă
Vera mă urlă
Vera mă strâmbă
Vera nu mănâncă
Vera nu bea
Vera mă respiră
Vera mă inspiră
Vera nu vorbește
Vera ciripește
Vera ca Vera
Face pe severa

[Mc Ranin]

Pe tine ce te macină?

Curiozitatea stârnită de un titlu vag a umplut ieri toate locurile pregătite în holul Muzeului de Istorie. "Ce este acela un SSIP?" era întrebarea care răsuna în mintea tuturor celor prezenți.

Așa-zisul spectacol, oferit de HaVokA Project (Coreea de Sud), a constituit, de fapt, o lecție deschisă susținută de actori amatori. Cu povești reale, plini de emoție și interacțiune cu publicul, au demonstrat ce înseamnă arta de a te deschide față de cei din jur, dar - cel mai important, sinceritatea față de propria persoană. Un concept unic – „Bring your own SSIP”, a reușit să ne facă pe toți să reflectăm asupra lucrurilor cu adevărat importante în viață.

„O oglindă nu arată niciodată realitatea, ci propria percepție asupra sinelui.”

[Diana Tăbleț, voluntar]

Stimate Doamnă Ranin,

Mulțumesc pentru că m-ai invitat pe mine și pe studenții mei la acest minunat Festival de Teatru. Va fi o experiență minunată pentru studenții mei. Și vă mulțumesc pentru oferta de a regiza. Este o foarte mare onoare pentru mine să lucrez cu actorii și echipa Teatrului Tony Bulandra. Am regizat câteva piese de Chekhov precum „Pescărușul”, „Unchiul Vania” și „Livada de vișini”. Totuși simt că am un fel de energie puternică pentru a face acest spectacol. Din moment ce trebuie să părăsesc Târgoviștea, duminica aceasta vreau să fiu sigur de câteva lucruri. Sper că te vei uita și revizui articolele cu atenție și îmi vei spune decizia ta.

1. Voi regiza „Livada de vișini” din punctul de vedere al lui Lopakhin.
2. Voi restrânge numărul de personaje la jumătate... poate 8 personaje doar. Doamna Ranyevskaya - mare parte din umorul ei vine din inabilitatea de a înțelege treburi de natura financiară sau ce țin de afaceri). Anya este o tânără virtuoză și puternică de numai 17 ani. Varya este fiica adoptată. Gayev este un personaj comic. Trofimov este student, critic politic de stânga, ce reprezintă creșterea în importanță a opiniilor despre reformă în Rusia, Pischnik - un proprietar de pământ și un vechi aristocrat, un personaj comic, Lopakhin - un negustor și Firs, un servitor în vârstă de 87 de ani.
3. Am nevoie de Sashko Kostov pentru compoziție și muzicieni live. Am lucrat cu el în trecut și am încredere în abilitatea lui creativă. Te rog să te uiți la video-ul spectacolului meu: „Unde locuiește o balenă”.
4. Dacă este posibil am nevoie de un coregraf pentru această producție... pentru acest proiect coregraful de la COUNTERBODY.
5. Am nevoie de 5 săptămâni de repetiții.
6. În concluzie, sper să îmi testați abilitățile regizorale și condițiile mele cu atenție înainte să luați o decizie. Orice se întâmplă, am încredere în tine și voi susține Teatrul Tony Bulandra personal.

Mulțumesc,

*** Te rog să mă scuzi că trimit această scrisoare dar dat fiind faptul că ești foarte ocupat cu festivalul nu vreau să îți iau din timp.

Jeung Woo Son
este regizor și profesor
la Universitatea Kyongy din Seul

Dear Mc Ranin

Thanks for invites me and my student in this wonderful Theater Festival. It will be great experience for my students.

And thanks for offer me a directing job. It's really big honor for me working with Tony Bulandra Theater actors and staff members. I directed some of the Chakov's play such as Seagull, Uncle Vanya but Cherry orchard is new one. However, I feel something strong energy for this project.

Since I have to leave Targoviste this coming Sunday I want to make sure few things. I hope you review the articals carefully and let me know about your decision

1. I will rearrange the Cherry Orchard for Lopakhin's point of view.
2. I will cut down the character by half.. May be 8 characters. Madame Ranyevskaya (most of her humor comes from her inability to understand financial or business matters), Anya (Ranyevskaya's daughter, virtuous and strong young women. aged 17), Varya (adopted daughter), Gayev (brother of madame Ranevsky. Comic character.), Trofimov (a student and Anya's love interest, left wing political commentator. Represent the rising tide of reformist political opinon in Russia), Pishchik (a landowner another old aristocrat. Comic character), Lopakhin (a merchant), Firs (a manservant, aged 87)
3. I need Sashko Kostov for composer and live musicians. (I work with him before and I trust his creative ability. Please look at the My production video-Where a whale lives)
4. If possible, I need choreographer (movement coach) this production... For this project COUNTERBODY choreographer.
5. I need at least 5 weeks rehearsal periods.
6. In conclusion, I hope you check up the my directorial abality and my conditions carefully before you make decision. Whatever happen, I thust you and will support Tony Bulandra Theater in personal.

Thanks

Jeung Woo Son.

***Please let me excuse communicate by letter since you are very busy with Festival I don't want to take up your time.

